

[Dohrmann]

har bedt om en kort bemærkning igen, svare på: hvorfor skulle Tulips ledelse sende en sådan skrivelse ud til sine medarbejdere, medmindre den havde en velbegrunnet frygt for, at det virkelig vil koste dem både arbejdspladser og eksportindtægter?

Og samtidig vil jeg godt spørge hr. Ivar Nørgaard – nu har vi jo hørt, at visse dele af fagbevægelsen anbefaler sine medlemmer at stemme ja til pakken: mener hr. Ivar Nørgaard så også, at LO gør sig skyldig i mobning af egne medlemmer? For det er jo faktisk det samme.

Første næstformand (Knud Østergaard):

En kort bemærkning til hr. Ivar Nørgaard, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Over for den sidste ærede taler vil jeg oplyse, at der ikke gøres det mindste forsøg på at dokumentere det, som kaldes den velbegrundede frygt. Det er rent løse påstande i dette temanummer.

Jeg vil også gerne give den oplysning til dem, der mente, at jeg skulle forfalde til denne frygtelige mobning, at så vidt jeg er orienteret, så går hr. Alex Hansen ganske frivilligt, og han har meddelt det for lang tid siden.

Men ellers vil jeg gerne sige, at vi skal nødvendigvis have noget mere frem på bordet om alle de frygtelige ting, der kan ske, og regeringen må vælge standpunkt; den må vælge at mene, enten at dette her er noget drabeligt og betydeligt, eller at det er bagateller. Den kan ikke bruge begge standpunkter på én gang, og hvis det nu er så drabeligt og betydeligt, som det siges, vil vi gerne have dokumentation for, hvorfor landbruget skulle blive stille, som det nu hævdes.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I SF har vi intet imod, at EF-pakken sendes ud til folkeafstemning. Også vi vil gerne høre, hvad befolkningen siger om denne sag. Men nu skal man jo ikke være blind for, at baggrunden for, at dette bliver sendt ud til folkeafstemning, er, at statsministeren er kommet i mindretal. Det hører med til diskussionen.

Derefter skal jeg påpege, at det ikke er en folkeafstemning for eller imod EF. Det er

udelukkende en afstemning om, hvorvidt vi skal fortsætte EF-samarbejdet, som det er nu, eller vi skal sætte tempoet op og sætte fuld damp på harmoniseringen af love og regler, især omhandlende det, der kaldes det indre marked.

Dernæst handler afstemningen om, hvorvidt det udenrigspolitiske samarbejde skal traktatfæstes, og ikke om, hvorvidt det udenrigspolitiske samarbejde skal afskaffes. Det vil fortsætte også efter et nej til pakken.

For det tredje handler afstemningen om, hvorvidt der er sikkerhed for, at vi kan fastsætte egne arbejdsmiljø- og miljøregler, hvis der stemmes ja til pakken.

SF finder, at det er groft manipulerende og helt uacceptabelt, at statsministeren i lovforslaget kalder EF-pakken en EF-reform. Ordet reform er på dansk et meget positivt ladet ord, og befolkningen skal jo netop spørges om, hvorvidt den anser de foreslåede ændringer af traktaterne for at være positive eller negative. Det rigtige ord at bruge er selvfølgelig Den europæiske Fællesakt. Dette er EF-pakkens officielle navn, og det er det, statsministeren skal sætte sit navn under – hvis han nu skal.

Hvis folketinget vedtager dette lovforslag og debatten for alvor flyttes fra Christiansborg og ud til befolkningen, er det helt nødvendigt, at der følger et godt og grundigt informationsmateriale med. Det skal være sådan, at det flertal her i folketinget, der i sidste uge sagde nej til EF-pakken, og statsministerens mindretal, der sagde ja, kan komme til orde og få forklaret befolkningen grundigt, hvad der efter deres mening skal tages stilling til, og hvorfor man har stemt henholdsvis nej og ja.

Det har ærlig talt været noget af en underlig oplevelse at se den ene opinionsundersøgelse efter den anden vedrørende EF-pakken, længe før nogen har kunnet vide præcis, hvad der står i denne EF-pakke, ja, vi ved end ikke i dag, om det er det endelige resultat, vi står og diskuterer på grundlag af.

Dette har den debat, der allerede er i gang, da også båret præg af, så informationsmateriale er det utrolig vigtigt at få frem. Det er også klart, at dette må udarbejdes af folketinget og ikke af statens informationskontor. Det har tidligere kunnet lade sig gøre at få folketinget til at udarbejde den slags materiale, og under udvalgsarbejdet må vi